

Artur Mas afirma que el 9-M cal un cop de geni i una demostració de dignitat i que la tria és entre Catalunya i Espanya

Artur Mas
president de CiU

Carta oberta

Els dos partits d'àmbit estatal han pretès convertir aquestes properes eleccions a Corts en un joc exclusiu entre dos: PP i PSOE. A Catalunya, aquest plantejament ha comptat amb el suport entusiasta del PSC, fidel executor de l'estratègia del PSOE.

Tanmateix, hi ha una manera radicalment diferent d'enfocar el tema. Per als catalans, la dialèctica no hauria de ser entre populars i socialistes, sinó entre Catalunya i l'Estat espanyol. El que ens juguem els catalans el proper dia 9 de març és si tenim força suficient per fer respectar el nostre país, on calgui i davant de qui calgui. Ens juguem, ras i curt, que a Espanya no es pugui governar contra Catalunya, sinó que s'hagi de governar comptant amb el vot decisiu dels catalanistes. És a dir, ens juguem que Catalunya sigui decisiva a través del vot catalanista. Aquesta manera de veure les coses és la que m'ha portat a repetir metafòricament, durant tota la campanya electoral, que hi ha dues urnes el dia de les eleccions: una diu Espanya, i l'altra diu Catalunya. Si els catalans votem a l'urna d'Espanya, aleshores cal decidir entre populars i socialistes. És el que faran els ciutadans de gairebé tot l'Estat. Ara bé, si votem a l'urna de Catalunya, aleshores el Partit Popular i el Partit Socialista són una aposta contrària als nostres interessos com a poble i com a nació. A l'urna de Catalunya hi calen vots catalanistes, vots nacionalistes catalans. En el benentès que, si els catalanistes tenim la força que ens cal, la

utilitzarem en benefici de tots els catalans.

Quin sentit té que els catalans ens dediquem a engeixar amb els nostres vots el poder polític espanyol, sigui dels populars o dels socialistes, quan sabem que aquest poder polític s'exercirà gairebé sempre en contra de les aspiracions nacionals de Catalunya? Fins i tot sabem que qualsevol govern espanyol, independentment del seu color polític, intentarà limitar el legítim benestar de tots els catalans amb un repartiment desequilibrat i abusi dels recursos que es generen a Catalunya però que després es distribueixen arreu en detriment dels mateixos catalans.

Que ningú s'equivoqui: l'única manera que Catalunya té per defensar el seu projecte nacional i la seva personalitat és donant fortalesa al catalanisme. I en democràcia, la fortalesa política la donen els vots, i els vots els atorga la gent. No cal dir que d'opcions catalanistes, enteses com aquells partits que tenen estricta obediència catalana i perfil propi a tot arreu –també a Madrid– n'hi ha més d'una.

Nogensmenys, ara per ara solament n'hi ha una que mantingui una independència real respecte dels partits estatals: Convergència i Unió. Tant ERC com IC, amb la seva reiterada aposta pels socialistes, han perdut perfil propi i marge de maniobra. Sobretot perquè s'han convertit en actors secundaris –tot i que sovint gesticulants– del Partit Socialista, capitanejat per José Montilla i José Zaragoza. Els han donat tot el poder i s'han acabat convertint en ostatges seus.

Preparatiu de les urnes que es van fer servir per a les últimes eleccions espanyoles ■ EFE

Per això, en aquest moment, cal concentrar el vot catalanista en CiU. Per compensar el monopoli de poder socialista que es perfila per tot arreu. Però sobretot per fer respectar el nostre país, Catalunya.

Als catalans i als catalanistes, ens cal un cop de geni i una demostració de dignitat. Només així ens farem sentir i ens farem valer. Ens farem respectar. No ens convertim en espectadors passius del nostre afebliment com a poble i com a nació, sinó en protagonistes actius del nostre present i del nostre futur com a catalans. Recordem que el futur no és un regal, sinó una conquesta. ■